

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Vor Herres Røst er Kirkens Aand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Vor Herres Røst er Kirkens Aand", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 172. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid81092.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

No. 74 .

Vor Herres Røst er Kirkens Aand,
Dens Sjæl er Barne-Troen,
Bekiendelsen med Mund og Haand
Er Bygningen og Broen,
Er Legemet og Herrens Stad,
Og kun ved Døden skilles ad
Hvad Han med Forsyns-Øiet
Har konstig sammenføiet!

Usynlige for Kiød og Been
Er Sjæl og Aand hernede,
For Tro og Tale Kalk og Steen
Vi dog os maae frabede;
Derfor det sig naturlig faldt,
173 At Kirken blev usynlig kaldt,
Men Daarer det forvende,
Som Den var ei at kiende!

Af Legemet , som Mund og Haand
Forenes om at virke,
Det Meste er, med Sjæl og Aand ,
Usynligt i Guds Kirke;
Thi inderligst af Alt paa Jord
Er Hjertets Slag og Mundens Ord ,
Dog mødes Aand i disse
Med Legemet tilvisse!

Kun Lidt gjør Haand i denne Egn,
Og endnu Mindre Armen,
Usynligt er selv Korsets Tegn
Paa Panden og paa Barmen,
Og Alt hvad gjøre kan for Aand
I Herrens Huus en synlig Haand ,
Er, tro, paa Mundens Vegne,
Guds-Ordet at betegne!

Saa korser Haand vor Herres Smaa,
Og saa dem Haanden væder,
Med Brød og Kalk den ligesaa
De Voxne sammenkiæder,
Og naar sig Haanden bruger bedst,
Indvier den vor Bisp og Præst ,
Men tjener dog kun Munden ,
Hvis Røst gjør Alt i Grunden!

Ja, lyder ei det store Ord ,
Os Gud har lagt i Munden,
Ved Daaben og ved Herrens Bord ,
For Hyrden og for Hunden ,
Da nytter baade Viin og Vand
174 Og Haandens Fagter ei et Gran,
Men Værket, nemt at fatte,
Er Fjas af Abekatte!

En Tegning reen med Blæk og Pen ,
Som har paa Jord ei Lige,
Besørget har vor Herres Ven,
Af Alt hvad Han vil sige:
Af Bispens og af Præstens Ord,
Som de med Aanden lød ifjor,

Skal lyde, trods hver Daare,
laar og end adaare!

Den *Tegning* os er dyrebar,
Thi den *for os* afbilder
Alt hvad vi i *Guds Rige* har,
Af begge Naadens Kilder,
Men havde ei vi *Ord* og *Aand* ,
Ei hjalp os noget *Værk* af *Haand* ;
Thi *Han* , som Alt fuldender,
Ei boer i *Huus* af *Hænder!*

Til *hele* Kirken hører dog,
Med Bispen og *med Præsten*,
Mund-Tegningen i *Herrens Bog*,
En Tviste-Punkt for Resten:
Hver seer *sig selv* i Kirkens Speil,
Men kun *Guds Aand* seer ikke feil,
Med *Ham* et Lys med Styrke
Foruden : hvilket Mørke!

Thi bede vi den *Hellig-Aand* ,
At *Han* vil hos os blive,
Omslynge os med Livets Baand,
Til Sandheds-Maalet drive,
Som *Faderens* og *Sønnens Røst*,
175 Vort Tunge-Maal, vor Sjæle-Trøst,
Vort Abba-Raab hernelen,
Vort *Liv* i Evigheden!